

Willem Vermandere, Moeder Cordula

Acht kloeke zeuns had moeder cordula
En zeven zijn der naar t vreemde gegaan
Zo wijd over zee daar lag canada
Moeder maria lat dat schip nie vergaan
Lat dat schip nie vergaan

Moeder cordula moest s nachts altijd dromen
En ook overdag keek ze dikwijls deur t raam
Mijn zeven jongens gaan wel rap were komen
Gezond en wei en met goud belaan
Ze komen wel were met goud belaan

Lieve moeder we zijn goed aangekomen
Wen hen brood en beuter en van alles genoeg
t Is hier een groot land veel water en veel bomen
En we meugen vele werken van s nuchtens vroeg
We meugen vele werken van s nuchtens vroeg

Ze stak de brieven in een doze al thope
Bie de portretten van t schoon land
Ze wist lijk heur jongens deur de kamer lopen
Als ze brieven herlas met bevenden hand
Herlas ze de brieven met bevenden hand

Twee broers zijn gestorven daar in d eerste jaren
En de vijf andre zijn al ginder getrouwd
Voor vrouw en kinders menaege vergaren
Moeder ik kom wel als mijn huis is gebouwd
Moeder ik kom wel als mijn huis is gebouwd

Der kwamen nog brieven gebrekkig geschreven
En moeder cordula zag al lange nie meer klaar
Waar zijn mijn zeven jongens gebleven
t Is avond en ik wacht nu al dertig jaar
Wacht ik nu al dertig jaar

Ze zat stokoud aan t raam in heur zetel
Als endlich eene zeune kwam na veertig jaar
U kennek ik nie vent je zijt oud en versleten
Mijn kind is jong en he schoon zwart haar
Mijn kind he schoon zwart haar

Acht kloeke zeune, had moeder cordula
En zeven zijn der naar t vreemde gegaan
Zo wijd over zee daar lag canada
Moeder maria lat dat schip nie vergaan
Lat dat schip nie vergaan